

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2577/2563

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 276, ป.อ. มาตรา 277 ทวิ, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 364, ป.อ. มาตรา 365, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 57, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 56

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำรับสารภาพของจำเลยอันจะถือเป็นเหตุบรรเทาโทษตาม ป.อ. มาตรา 78 จะต้องเป็นกรณีที่ให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ศาลจึงจะพิจารณาลดโทษที่ลงแก่จำเลยได้

คำพิพากษา

คดีนี้โจทก์มีทั้งพยานบุคคล พยานวัตถุ และพยานพยานเหตุแวดล้อมแน่นหนาแน่นคง โดยเฉพาะหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์แม้โจทก์ไม่มีประจักษ์พยานรู้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่ศาลก็ได้อาศัยพยานหลักฐานของโจทก์ดังกล่าวเป็นข้อสำคัญในการวินิจฉัยและพิพากษาลงโทษจำเลยได้ โดยไม่มีความจำเป็นต้องอาศัยคำรับสารภาพของจำเลยอีก ทั้งตามรูปคดีที่โจทก์นำสืบก็มีเหตุผลน่าเชื่อว่าจำเลยให้การรับสารภาพเพราะจำนนต่อพยานหลักฐาน หาใช่เพราะสำนึกในความผิดไม่ คำรับสารภาพของจำเลยทั้งในชั้นสอบสวนและชั้นพิจารณาในกรณีเช่นนี้ ไม่ถือว่าเป็นการให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา จึงไม่มีเหตุบรรเทาโทษอันจะพึงลดโทษให้แก่จำเลยได้ โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276, 277 ทวิ, 288, 364, 365 พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 57, 91 จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณานาย ส. บุตรของนาง ธ. ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอย่างอื่นเป็นเงิน 300,000 บาท ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน 1,000,000 บาท รวมเป็นเงิน 1,300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันกระทำความผิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยไม่ให้การในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคแรก ประกอบมาตรา 277 ทวิ (2), 288, 365 (1) (3) ประกอบมาตรา 364 พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 57, 91 จำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน ฐานฆ่าผู้อื่น ฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย และฐานบุกรุกเคหสถานในเวลากลางคืนโดยใช้กำลังประทุษร้าย เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายอันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ลงโทษประหารชีวิต เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วคงลงโทษประหารชีวิต (ที่ถูกคือ เมื่อลงโทษประหารชีวิตจำเลยแล้ว ไม่อาจนำโทษจำคุกในความผิดกระทงอื่นของจำเลยรวมได้อีก คงให้ประหารชีวิตจำเลยสถานเดียว) พยานหลักฐานของโจทก์มีน้ำหนักแน่นคง แม้จำเลยจะให้การรับสารภาพก็ไม่เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา จึงไม่มีเหตุบรรเทาโทษแก่จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 (ที่ถูกคือ มาตรา 78) กับให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ร้อง

เป็นเงิน 300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 13 สิงหาคม 2561 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า กรณีมีเหตุสมควรลดโทษประหารชีวิตให้จำเลยเป็นจำคุกแทนหรือไม่ เห็นว่า แม้คดีนี้จำเลยจะให้การรับสารภาพ แต่คำรับสารภาพของจำเลยอันจะถือเป็นเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ได้นั้นจะต้องเป็นกรณีที่ให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ศาลจึงจะพิจารณาลดโทษที่ลงแก่จำเลยได้ การพิจารณาของศาลล่างทั้งสองในคดีนี้ปรากฏว่าโจทก์มีพยานหลักฐานทั้งพยานบุคคล พยานวัตถุและพยานพยานเหตุแวดล้อมแน่นหนา มั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ที่พบสารพันธุกรรมของจำเลยที่ผ้าห่มนวม ซึ่งคลุมที่นอนของผู้ตาย ที่ทางกองขาสน์ของผู้ตายและเทปใสที่มีเส้นผมติดอยู่ และคราบอสุจิของจำเลยที่ปากช่องคลอดของผู้ตาย เป็นข้อบ่งชี้ให้เห็นว่าคนร้ายที่ข่มขืนกระทำชำเราและฆ่าผู้ตายจะเป็นใครอื่นไปไม่ได้นอกจากจำเลย แม้โจทก์ไม่มีประจักษ์พยานรู้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่ศาลก็ได้อาศัยพยานหลักฐานของโจทก์ดังกล่าวเป็นข้อสำคัญในการวินิจฉัยชี้ขาดข้อเท็จจริงและพิพากษาลงโทษจำเลยได้โดยไม่มีความจำเป็นต้องอาศัยคำรับสารภาพของจำเลยอีก ทั้งตามรูปคดีที่โจทก์นำสืบก็มีเหตุผลน่าเชื่อว่าจำเลยได้ให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนเพราะจำนนต่อพยานหลักฐาน หากใช้รับสารภาพเพราะสำนึกในความผิดไม่ ดังนี้ คำรับสารภาพของจำเลยทั้งในชั้นสอบสวนและชั้นพิจารณาในกรณีเช่นนี้ ไม่ถือว่าเป็นการให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา จึงไม่มีเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 อันจะพึงลดโทษให้แก่จำเลยได้ ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน อุทธรณ์ฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2577/2563 พนักงานอัยการจังหวัดราชบุรีโจทก์นาย ส.ผู้ร้องนาย ว.จำเลย ป.อ. ม. 78 คำรับสารภาพของจำเลยอันจะถือเป็นเหตุบรรเทาโทษตาม ป.อ. มาตรา 78 จะต้องเป็นกรณีที่ให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ศาลจึงจะพิจารณาลดโทษที่ลงแก่จำเลยได้ คดีนี้โจทก์มีทั้งพยานบุคคล พยานวัตถุ และพยานพยานเหตุแวดล้อมแน่นหนามั่นคง โดยเฉพาะหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์แม้โจทก์ไม่มีประจักษ์พยานรู้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่ศาลก็ได้อาศัยพยานหลักฐานของโจทก์ดังกล่าวเป็นข้อสำคัญในการวินิจฉัยและพิพากษาลงโทษจำเลยได้โดยไม่มีความจำเป็นต้องอาศัยคำรับสารภาพของจำเลยอีก ทั้งตามรูปคดีที่โจทก์นำสืบก็มีเหตุผลน่าเชื่อว่าจำเลยให้การรับสารภาพเพราะจำนนต่อพยานหลักฐาน หากใช้เพราะสำนึกในความผิดไม่ คำรับสารภาพของจำเลยทั้งในชั้นสอบสวนและชั้นพิจารณาในกรณีเช่นนี้ ไม่ถือว่าเป็นการให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา จึงไม่มีเหตุบรรเทาโทษอันจะพึงลดโทษให้แก่จำเลยได้ โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276, 277 ทวิ, 288, 364, 365 พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 57, 91 จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณานาย ส. บุตรของนาง ธ. ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอย่างอื่นเป็นเงิน 300,000 บาท ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน 1,000,000 บาท รวมเป็นเงิน 1,300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันกระทำความผิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยไม่ให้การในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคแรก ประกอบมาตรา 277 ทวิ (2), 288, 365 (1) (3) ประกอบมาตรา 364

พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 57, 91 จำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน ฐานฆ่าผู้อื่น ฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย และฐานบุกรุกเคหสถานในเวลากลางคืนโดยใช้กำลังประทุษร้าย เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายอันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ลงโทษประหารชีวิต เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วคงลงโทษประหารชีวิต (ที่ถูกคือ เมื่อลงโทษประหารชีวิตจำเลยแล้ว ไม่อาจนำโทษจำคุกในความผิดกระทงอื่นของจำเลยรวมได้อีก คงให้ประหารชีวิตจำเลยสถานเดียว) พยานหลักฐานของโจทก์มีน้ำหนักมั่นคง แม้จำเลยจะให้การรับสารภาพก็ไม่ใช่ประโยชน์แก่การพิจารณา จึงไม่มีเหตุบรรเทาโทษแก่จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 (ที่ถูกคือ มาตรา 78) กับให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ร้องเป็นเงิน 300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 13 สิงหาคม 2561 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า กรณีมีเหตุสมควรลดโทษประหารชีวิตให้จำเลยเป็นจำคุกแทนหรือไม่ เห็นว่า แม้คดีนี้จำเลยจะให้การรับสารภาพ แต่คำรับสารภาพของจำเลยอันจะถือเป็นเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ได้นั้นจะต้องเป็นกรณีที่ทำให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ศาลจึงจะพิจารณาลดโทษที่ลงแก่จำเลยได้ การพิจารณาของศาลล่างทั้งสองในคดีนี้ปรากฏว่าโจทก์มีพยานหลักฐานทั้งพยานบุคคล พยานวัตถุและพยานพฤติเหตุแวดล้อมแน่นหนา มั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ที่พบสารพันธุกรรมของจำเลยที่ผ้าห่มนวม ซึ่งคลุมที่นอนของผู้ตาย ที่กางเกงขาสั้นของผู้ตายและเทปใสที่มีเส้นผมติดอยู่ และคราบอสุจิของจำเลยที่ปากช่องคลอดของผู้ตาย เป็นข้อบ่งชี้ให้เห็นว่าคนร้ายที่ข่มขืนกระทำชำเราและฆ่าผู้ตายจะเป็นใครอื่นไปไม่ได้นอกจากจำเลย แม้โจทก์ไม่มีประจักษ์พยานรู้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่ศาลก็ได้อาศัยพยานหลักฐานของโจทก์ดังกล่าวเป็นข้อสำคัญในการวินิจฉัยชี้ขาดข้อเท็จจริงและพิพากษาลงโทษจำเลยได้โดยไม่มีความจำเป็นต้องอาศัยคำรับสารภาพของจำเลยอีก ทั้งตามรูปคดีที่โจทก์นำสืบก็มีเหตุผลน่าเชื่อว่าจำเลยได้ให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนเพราะจำนนต่อพยานหลักฐาน หากใช้รับสารภาพเพราะสำนึกในความผิดไม่ ดังนี้ คำรับสารภาพของจำเลยทั้งในชั้นสอบสวนและชั้นพิจารณาในกรณีเช่นนี้ ไม่ถือว่าเป็นการให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา จึงไม่มีเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 อันจะพึงลดโทษให้แก่จำเลยได้ ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน (อธิคม อินทุภูติ-พิชัย เฟื่อง่อง-จรัญ เนาวพนานนท์)ศาลจังหวัดราชบุรี - นายวีรนิจ ลิ้มปะถาวรพงศ์ศาลอุทธรณ์ภาค 7 - นายเชน ศิริพงษ์แหล่งที่มา กองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา แผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาอ.763/2563หมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเหตุคำพิพากษา: โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276, 277 ทวิ, 288, 364, 365 พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 57, 91 จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณานาย ส. บุตรของนาง ธ. ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอย่างอื่นเป็นเงิน 300,000 บาท ค่าสินไหมทดแทนเพื่อความเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน 1,000,000 บาท รวมเป็นเงิน

1,300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันกระทำความผิดเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยไม่ให้การในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคแรก ประกอบมาตรา 277 ทวิ (2), 288, 365 (1) (3) ประกอบมาตรา 364 พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 57, 91 จำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน ฐานฆ่าผู้อื่น ฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย และฐานบุกรุกเคหสถานในเวลากลางคืน โดยใช้กำลังประทุษร้าย เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายอันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ลงโทษประหารชีวิต เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วคงลงโทษประหารชีวิต (ที่ถูกคือ เมื่อลงโทษประหารชีวิตจำเลยแล้ว ไม่อาจนำโทษจำคุกในความผิดกระทงอื่นของจำเลยรวมได้อีก คงให้ประหารชีวิตจำเลยสถานเดียว) พยานหลักฐานของโจทก์มีน้ำหนักมั่นคง แม้จำเลยจะให้การรับสารภาพก็ไม่เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา จึงไม่มีเหตุบรรเทาโทษแก่จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 (ที่ถูกคือ มาตรา 78) กับให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ร้องเป็นเงิน 300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 13 สิงหาคม 2561 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า กรณีมีเหตุสมควรลดโทษประหารชีวิตให้จำเลยเป็นจำคุกแทนหรือไม่ เห็นว่า แม้คดีนี้จำเลยจะให้การรับสารภาพ แต่คำรับสารภาพของจำเลยอันจะถือเป็นเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ได้นั้นจะต้องเป็นกรณีที่ให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ศาลจึงจะพิจารณาลดโทษที่ลงแก่จำเลยได้ การพิจารณาของศาลล่างทั้งสองในคดีนี้ปรากฏว่าโจทก์มีพยานหลักฐานทั้งพยานบุคคล พยานวัตถุและพยานพดลเหตุแวดล้อมแน่นหนามั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์ที่พบสารพันธุกรรมของจำเลยที่ผ้าห่มนวมซึ่งคลุมที่นอนของผู้ตาย ที่กางเกงขาสั้นของผู้ตายและเทปใสที่มีเส้นผมติดอยู่ และคราบอสุจิของจำเลยที่ปากช่องคลอดของผู้ตาย เป็นข้อบ่งชี้ให้เห็นว่าคนร้ายที่ข่มขืนกระทำชำเราและฆ่าผู้ตายจะเป็นใครอื่นไปไม่ได้นอกจากจำเลย แม้โจทก์ไม่มีประจักษ์พยานรู้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่ศาลก็ได้อาศัยพยานหลักฐานของโจทก์ดังกล่าวเป็นข้อสำคัญในการวินิจฉัยชี้ขาดข้อเท็จจริงและพิพากษาลงโทษจำเลยได้โดยมีความจำเป็นต้องอาศัยคำรับสารภาพของจำเลยอีก ทั้งตามรูปคดีที่โจทก์นำสืบก็มีเหตุผลน่าเชื่อว่าจำเลยได้ให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนเพราะจำนนต่อพยานหลักฐาน หากใช้รับสารภาพเพราะสำนึกในความผิดไม่ ดังนี้ คำรับสารภาพของจำเลยทั้งในชั้นสอบสวนและชั้นพิจารณาในกรณีเช่นนี้ ไม่ถือว่าเป็นการให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา จึงไม่มีเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 อันจะพึงลดโทษให้แก่จำเลยได้ ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน ดูบัญญัติฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2577/2563 พนักงานอัยการจังหวัดราชบุรีโจทก์นาย ส.ผู้ร้องนาย ว.จำเลย ป.อ. ม. 78 คำรับสารภาพของจำเลยอันจะถือเป็นเหตุบรรเทาโทษตาม ป.อ. มาตรา 78 จะต้องเป็นกรณีที่ให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ศาลจึงจะพิจารณาลดโทษที่ลงแก่จำเลยได้ คดีนี้โจทก์มีทั้งพยานบุคคล พยานวัตถุ

และพยานพฤติเหตุแวดล้อมแน่นหนามั่นคง โดยเฉพาะหลักฐานทางนิติวิทยาศาสตร์แม้โจทก์ไม่มี ประจักษ์พยานรู้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่ศาลก็ได้อาศัยพยานหลักฐานของโจทก์ดังกล่าวเป็น ข้อสำคัญในการวินิจฉัยและพิพากษาลงโทษจำเลยได้โดยไม่มี ความจำเป็นต้องอาศัยคำรับสารภาพ ของจำเลยอีก ทั้งตามรูปคดีที่โจทก์นำสืบก็มีเหตุผลน่าเชื่อว่าจำเลยให้การรับสารภาพเพราะจำนน ต่อพยานหลักฐาน หากใช้เพราะสำนึกในความผิดไม่ คำรับสารภาพของจำเลยทั้งในชั้นสอบสวนและ ชั้นพิจารณาในกรณีเช่นนี้ ไม่ถือว่าเป็นการให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา จึงไม่ มีเหตุบรรเทาโทษอันจะพึงลดโทษให้แก่จำเลยได้ โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276, 277 ทวิ, 288, 364, 365 พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 57, 91 จำเลยให้การรับสารภาพ ระหว่างพิจารณานาย ส. บุตรของนาง ธ. ผู้ตาย ยื่นคำร้องขอให้บังคับจำเลยชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นค่าปลงศพและค่าใช้จ่ายอย่างอื่น เป็นเงิน 300,000 บาท ค่าสินไหมทดแทนเพื่อเสียหายอย่างอื่นอันมิใช่ตัวเงิน 1,000,000 บาท รวมเป็นเงิน 1,300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันกระทำความผิด เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ จำเลยไม่ให้การในคดีส่วนแพ่ง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลย มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคแรก ประกอบมาตรา 277 ทวิ (2), 288, 365 (1) (3) ประกอบมาตรา 364 พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 57, 91 จำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานเสพยาเสพติดให้โทษ จำคุก 6 เดือน ฐานฆ่าผู้อื่น ฐาน ช่มชู้กระทำความผิดผู้อื่นเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย และฐานบุกรุกเคหสถานในเวลากลางคืน โดยใช้กำลังประทุษร้าย เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐาน ช่มชู้กระทำความผิดผู้อื่นเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายอันเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 ลงโทษประหารชีวิต เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้วคงลง โทษประหารชีวิต (ที่ถูกคือ เมื่อลงโทษประหารชีวิตจำเลยแล้ว ไม่อาจนำโทษจำคุกในความผิด กระทงอื่นของจำเลยรวมได้อีก คงให้ประหารชีวิตจำเลยสถานเดียว) พยานหลักฐานของโจทก์มี น้ำหนักมั่นคง แม้จำเลยจะให้การรับสารภาพก็ไม่เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา จึงไม่มี

เหตุบรรเทาโทษแก่จำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 56 (ที่ถูกคือ มาตรา 78) กับให้ จำเลยชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ร้องเป็นเงิน 300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 13 สิงหาคม 2561 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่ผู้ร้อง คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยก ค่าฤชาธรรมเนียมให้เป็นพับ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกา วินิจฉัยว่า มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า กรณีมีเหตุสมควรลดโทษประหารชีวิตให้ จำเลยเป็นจำคุกแทนหรือไม่ เห็นว่า แม้คดีนี้จำเลยจะให้การรับสารภาพ แต่คำรับสารภาพของ จำเลยอันจะถือเป็นเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ได้นั้นจะต้องเป็นกรณี ที่ให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา ศาลจึงจะพิจารณาลดโทษที่ลงแก่จำเลยได้ การพิจารณาของศาลล่างทั้งสองในคดีนี้ปรากฏว่าโจทก์มีพยานหลักฐานทั้งพยานบุคคล พยานวัตถุและพยานพฤติเหตุแวดล้อมแน่นหนามั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักฐานทาง นิติวิทยาศาสตร์ที่พบสารพันธุกรรมของจำเลยที่ผ้าห่มนวมซึ่งคลุมที่นอนของผู้ตาย ที่กางเกงขาสั้น ของผู้ตายและเทปใสที่มีเส้นผมติดอยู่ และคราบอสุจิของจำเลยที่ปากช่องคลอดของผู้ตาย เป็นข้อ บ่งชี้ให้เห็นว่าคนร้ายที่ช่มชู้กระทำความผิดและฆ่าผู้ตายจะเป็นใครอื่นไปไม่ได้นอกจากจำเลย แม้ โจทก์ไม่มีประจักษ์พยานรู้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่ศาลก็ได้อาศัยพยานหลักฐานของโจทก์

ดังกล่าวเป็นข้อสำคัญในการวินิจฉัยชี้ขาดข้อเท็จจริงและพิพากษาลงโทษจำเลยได้โดยไม่มีความจำเป็นต้องอาศัยคำรับสารภาพของจำเลยอีก ทั้งตามรูปคดีที่โจทก์นำสืบก็มีเหตุผลน่าเชื่อว่าจำเลยได้ให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวนเพราะจำนนต่อพยานหลักฐาน หากใช้รับสารภาพ เพราะสำนึกในความผิดไม่ ดังนี้ คำรับสารภาพของจำเลยทั้งในชั้นสอบสวนและชั้นพิจารณาในกรณีเช่นนี้ ไม่ถือว่าเป็นการให้ความรู้แก่ศาลอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา จึงไม่มีเหตุบรรเทาโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 อันจะพึงลดโทษให้แก่จำเลยได้ ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน(อธิคม อินทุภูติ-พิชัย เพ็งผ่อง-จรัญ เนาวพนานนท์)ศาลจังหวัดราชบุรี - นายวีรนิจ ลิ้มปะถาวรพงศ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 7 - นายแซน ศิริพงษ์แหล่งที่มาของผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกาแผนกหมายเลขคดีดำศาลฎีกาอ.763/2563หมายเลขคดีดำศาลชั้นต้นหมายเลขคดีแดงศาลชั้นต้นหมายเลขเหตุหมายเหตุ: 2092. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2571/2563 พิมพ์คำพิพากษาศาลฎีกาตัดสินเกี่ยวกับปัญหาข้อกฎหมายคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2571/2563พนักงานอัยการจังหวัดสุพรรณบุรีโจทก์นายภัทร พลหรือนุก แสงสว่าง กับพวกจำเลย

องค์คณะ

ทองธาร เหลืองเรืองรอง · พันธุ์เลิศ บุญเลี้ยง · สันติชัย วัฒนวิทย์กรรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2577/2563>